

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **L.**, X., IČO: X., zast. J., advokátom, G., X., proti odporcovi **v 1. rade: G.**, M., X., IČO: X. a odporcovi **v 2. rade: M.**, P., X., správca konkurznej podstaty úpadcu: G., M., X., o určenie pravosti pohľadávky vo výške 47 594,26 Sk, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cbi 81/05-46 zo dňa 14. júna 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cbi 81/05-46 zo dňa 14. júna 2006 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd návrh navrhovateľa voči odporcovi v 1. a 2. rade zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden účastník nemá nárok na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že súd vo veci konal a rozhodol s prihliadnutím na obsah spisu, pričom návrh zamietol voči odporcovi v 1. a 2. rade bez ďalšieho skúmania predložených dokladov. Uviedol, že z podaného návrhu zistil, že navrhovateľ podal návrh voči odporcovi 1/ G., B. a odporcovi 2/ M., správca konkurznej podstaty úpadcu G., B. a v petite návrhu žiadal, aby súd určil, že pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi v 1. rade je vo výške 47 594,26 Sk nesporná. Súd nepripustil opravu petitu návrhu, nakoľko nejde o chybu v písaní. Sám navrhovateľ rozdeľuje v odôvodnení svojho návrhu odporcov na odporcu 1/ a odporcu 2/ a žiada o určenie pravosti pohľadávky len od odporcu 1/. Nakoľko ide o pohľadávku, ktorú si prihlásil navrhovateľ podľa § 20 ods. 1 Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKV), odporca v 1. rade nie je v tomto konaní pasívne legitimovaný. Pasívne legitimovaným subjektom môže byť len správca konkurznej podstaty úpadcu, t. j. odporca v 2. rade. Z tohto dôvodu súd žalobu voči odporcovi v 1. rade zamietol. Poukázal v ďalšom na ust. § 23 ods. 2 ZKV a § 79 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že navrhovateľ podľa § 23 ods. 2 ZKV sa voči odporcovi v 2. rade nedomáhal určenia svojho práva, a to v lehote určenej súdom. Z toho dôvodu sa súd ďalej nezaoberal hodnotením dôkazov a návrh voči odporcovi v 2. rade bez ďalšieho zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. V odvolaní uviedol, že v petite návrhu došlo k chybnému určeniu odporcu, voči ktorému je pohľadávka navrhovateľa nesporná. Namiesto odporcu v 1. a 2. rade bol uvedený len odporca v 1. rade. Došlo tak k zrejmej chybe v písaní. Poukázal ďalej na to, že na pojednávaní konanom dňa 14.6.2006 navrhovateľ požiadal súd, aby opravil zrejmu chybu v petite návrhu, a to tým spôsobom, že pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi v 1. a 2. rade vo výške 47 594,26 Sk je nesporná. Túto zrejmu chybu navrhovateľ odôvodnil tým, že samotný návrh bol podaný proti odporcom v 1. a 2. rade, teda i samotný petit sa má vzťahovať na oboch odporcov. Súd opravu zrejmej chyby v petite návrhu nepripustil z dôvodu, že sám navrhovateľ rozdelil odporcov na odporcu 1/ a 2/. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2, písm. e/ OSP, napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1, písm. h/ OSP zrušil a podľa odseku 3 tohto ustanovenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je určenie pravosti pohľadávky vo výške 47 594,26 Sk, ktorá bola správcom konkurznej podstaty úpadcu (odporcom v 2. rade) popretá na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 10.3.2005. Voči odporcovi v 1. rade súd prvého stupňa návrh zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie. Vo svojom rozhodnutí ďalej konštatoval, že v petite návrhu navrhovateľ nežiadal, aby súd určil, že jeho pohľadávka voči odporcovi v 2. rade je nesporná. Návrh voči odporcovi v 2. rade zamietol z dôvodov, že navrhovateľ podľa § 23 ods. 2 ZKV sa voči odporcovi v 2. rade nedomáhal určenia svojho práva, a to v lehote určenej súdom.

Podľa § 23 ods. 2 ZKV, konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli. Smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Podľa § 79 ods. 1 OSP, konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoláva a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha.

Čoho sa navrhovateľ menovite domáha, vyplýva z petitu. Petit určuje, o čom má súd vo veci samej konať a rozhodovať. Navrhovateľ v petite formuluje svoj nárok plynúci zo skutkového deja, vrátane jeho rozsahu, a to v podobe návrhu na konkrétne rozhodnutie, ktoré od súdu žiada. Tým je rešpektovaná dispozičnosť úkonu navrhovateľa, pokiaľ ide o voľbu nárokov vyplývajúcich z jeho subjektívneho práva. Presné a určité vyjadrenie navrhovateľovho nároku v petite má význam v tom, že súd nesmie navrhovateľovi prisúdiť niečo iné, než sa navrhovateľ vo svojom petite domáha.

Z podaného návrhu nesporne vyplýva, že v danom prípade predmetom sporu je určenie pravosti pohľadávky a návrh smeruje voči odporcovi v 1. a 2. rade. Z návrhu je ďalej zrejmé, že navrhovateľ sa svojho práva domáha voči odporcovi v 1. a 2. rade a je tiež zrejmé, čoho sa navrhovateľ podaným návrhom domáha. V petite návrhu však

navrhovateľ žiada určiť, že pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi 1/ vo výške 47 594,26 Sk je nesporná. Ide o takú vadu návrhu, ktorá však sama nemá vplyv na začatie konania, a preto súd bol povinný dbať o to, aby táto vada návrhu bola opravená. Predčasný je preto záver súdu prvého stupňa, že voči odporcovi v 2. rade sa navrhovateľ svojho práva nedomáhal, a to v lehote určenej súdom. Uvedený nedostatok sa navrhovateľ snažil v priebehu konania odstrániť, čo však súd nepripustil.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí o veci samej rozhodne súd prvého stupňa o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29. mája 2008

JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: